

Beste mensen,

In deze dagen wensen velen elkaar goede dingen toe. Per post, ook al is dat nu wat ouderwets, per mail of andere moderne middelen en ook mondeling. Mooi als men elkaar iets goeds toewenst, in een wereld waarin er ook velen zijn die elkaar verwensen. Men wenst iemand geluk bij een verjaardag, een zieke beterschap, de nabestaanden van een overledene, sterkte. Een wens is een bemoediging, kan iemand verder helpen, maar kunnen woorden dat wel? Blijven goede wensen geen vrome wensen? Kan zo'n wens doorwerken? Hoe effectief is een bemoedigende wens? Wat heeft de ander eraan? Als men zegt, ik denk aan je, ik bid voor je, dan lost die nog niet je problemen op, maar geeft wel aan dat iemand met je meeleeft. Als men elkaar vrede toewenst, komt er dan vrede op aarde?

Aan het eind van een kerkdienst spreek ik een zegenbede uit:

De Heer zegent en behoedt u,

de Heer doet Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig,

de Heer verheft Zijn aangezicht over u en geeft u vrede.

(Numeri 6:24-26). Zo zegenden de priesters Israël. Ze gaven Gods goede wensen door.

Ze lieten de mensen de wijde wereld ingaan met een zegen als bagage, energie voor onderweg. Mogen wij die zegen overnemen? We mogen weten dat God ons wil zegenen, zouden we dan ook niet voor elkaar tot zegen kunnen zijn? De laatste tijd wordt vaak een lied gezongen: "Ga met God en hij zal met je gaan ". Goede wensen van mensen kunnen je moed geven en inspireren ook al staan ze je niet altijd bij met daden. Als je zegt tegen een behoeftige: Ga in vrede en word warm, helpt het hem dan? (Jacobus 2:14-16). We komen al een aantal jaar samen in een gebouw van het Leger des Heils. Die gemeenschap streeft ernaar, hun goede wensen met daden aan te vullen. Ons zegenen kan gebrekkig zijn, we blijven leren. Jezus is ons voorgegaan, wij mogen zijn leerlingen zijn en op weg gaan in deze wereld. God wil ons zegenen, kunnen wij voor anderen tot zegen zijn?

Ik wens u een goede Sabbat, ga met God,

Roel Dijk